

падежъ съ рѣчи-ты, что опрѣдѣлявать; как-то въ предложень: *тоя чловѣкъ е голѣмъ благодѣтель*. Тука опрѣдѣлителна рѣчь — *тоя* поставена е въ единъ родъ, число и падежъ съ прилога — *чловѣкъ*, и опрѣдѣлителна рѣчь — *голѣмъ* такожде поставена е въ единъ родъ, число и падежъ съ прилога — *благодѣтель*.

177. Опрѣдѣленіе отъ съществително имя съгласява ся съ рѣчь-тѣ, что опрѣдѣлява; по падежъ, а по родъ и число може да е различно; напр. *царство Турція*; тука опрѣдѣлителна рѣчь *Турція* е въ единъ падежъ съ опрѣдѣляемѣ-тѣ — *царство*, а по родъ е различно.

178. При двѣ или повече съществителны, употрѣбены въ единств. число опрѣдѣлителна-та рѣчь ся поставя въ множ. число; като: *древни-ти Римъ и Картагенъ*.

З а б ѣ л ѣ ж в. Прилагателно-то имя поставя ся и въ ед. число кога-то, поставено отпрѣдъ, опрѣдѣлява съществителны имена отъ различень родъ, и тогава ся съгласява съ най близко-то съществително; като: *божія-та благовѣсть и длаготрѣпѣнѣ*.

179. Кога-то ищемъ да покажемъ за-дружно дѣйствіе на нѣколко прѣдмѣты, отдѣльны единъ отъ другъ по нѣкое-си свойство, то съществително-то ся поставя въ множ. число, и прилагателно-то въ ед. число; като: *Англійска - та и Французска - та флоты излѣзлы за въ Индіѣ*.